

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om Forslag til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

KOM(2007) 602 endelig — 2007/0223 (CNS)

(2008/C 224/16)

Rådet besluttede den 4. december 2007 under henvisning til EF-traktatens artikel 37 at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Forslag til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri«

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø, der udpegede Gabriel Sarró Iparraguirre til ordfører. Sektionen vedtog sin udtalelse den 29. april 2008.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 445. plenarforsamling den 28. og 29. maj 2008, mødet den 29. maj 2008, følgende udtalelse med 70 stemmer for og 3 hverken for eller imod:

1. Konklusioner

1.1 Ud fra den opfattelse, at den fortsatte udøvelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) kræver et helhedssvar baseret på en effektiv retsakt, som finder anvendelse i hele forsyningskæden lige fra fiskeri til salg, mener EØSU, at forslaget til forordning generelt indeholder det regelsæt, som er nødvendigt for at forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. Det støtter derfor forslaget, da det mener, at de foreslåede foranstaltninger styrker EU's rolle som flag-, havne-, afsætnings- og modtagerstat.

1.2 Efter EØSU's mening, afhænger forordningsforslagets succes af fire aspekter:

- medlemsstaternes indsats for at bekæmpe IUU-fiskeri;
- samarbejde mellem medlemsstaterne;
- internationalt samarbejde;
- et kontinuerligt og vedholdende arbejde for at gennemføre forordningen.

1.3 Uden at ville udelukke Fællesskabets flåde fra den foreslåede forordnings anvendelsesområde er EØSU af den opfattelse, at der i forordningen bør skelnes klarere mellem IUU-fiskeri, som udøves af fartøjer fra tredjelande, hvor flagstaterne ikke udøver kontrol over fartøjerne, og det ulovlige fiskeri, som fartøjer under fællesskabsflag praktiserer og som er en overtrædelse af den fælles fiskeripolitik, der i dag er reguleret af retsakter afledt af forordning (EØF) 2847/93 ⁽¹⁾.

1.4 EØSU mener, at gennemførelsen af alle de foreslåede kontrol- og inspektionsforanstaltninger vil kræve en kraftig forøgelse af budgettet, det administrative arbejde og de admini-

strative kontrolinfrastrukturer i medlemsstaterne. Det opfordrer derfor Kommissionen til at tage hensyn hertil for ikke at sætte de endelige resultater over styr og det anmoder om, at der under alle omstændigheder træffes de nødvendige forholdsregler for at undgå, at gennemførelsen af forordningsforslaget påfører de virksomheder, hvis fiskefartøjer fisker lovligt, højere driftsomkostninger.

1.5 Ligeledes mener EØSU, at de foreslåede foranstaltninger under ingen omstændigheder må føre til en begrænsning af den lovlige handel, som kan udgøre en handelshindring i strid med verdenshandelsreglerne.

1.6 EØSU mener, at forordningsforslaget ikke klart nok fastsætter, hvorledes flagstaten skal validere den fangsttæst, som Fællesskabet kræver. EØSU går ud fra, at valideringen skal foretages elektronisk, og mener derfor, at det klart bør præciseres i forordningsforslaget, hvorledes valideringen skal foretages såvel for fartøjer lastet med friske fangster og fartøjer, som transporterer dybfrosne fiskevarer.

1.7 EØSU mener, at kontrollen med tredjelands fiskefartøjer bør foretages på ensartet vis i alle de »udpegede havne« i de forskellige medlemsstater. Det mener også, at det tydeligere bør fastsættes i forordningsforslaget, at inspektionerne gennemføres til søs, til lands og luftbårent.

1.8 EØSU gentager, hvad det har givet udtryk for i andre udtalelser i forbindelse med EF-fiskerikontrolagenturet, idet det mener, at agenturet bør spille en vigtig rolle i koordineringen, opfølgningen og kontrollen med IUU-fiskeriet. Derfor bør agenturet understøttes med flere finansielle og menneskelige ressourcer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12.10.1993.

1.9 EØSU mener, at niveauet for sanktionerne over for fartøjer fra tredjelande bør harmoniseres i alle EU's medlemsstater. Det mener også, at det i tilfælde af overtrædelse fra ikke-samarbejdende staters side bør overvejes at give mulighed for sanktioner, som ikke kun er relateret til fiskeriet.

1.10 Under alle omstændigheder mener EØSU, at der bør indarbejdes flere garantier — først og fremmest retten til forsvar — i de procedurer, efter hvilke fartøjer erklæres for IUU-fartøjer og stater for ikke-samarbejdende stater, og at procedurerne bør baseres på solide beviser for at undgå, at domstolene omstøder foranstaltninger, som medlemsstaterne har vedtaget.

2. Indledning

2.1 EU har nu i mere end 10 år bekæmpet ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Denne politik har siden 2002 været styret af en EF-handlingsplan for bekæmpelse, afværgelse og standsning af IUU-fiskeri i EU og på regionalt og internationalt plan ⁽²⁾.

2.2 I 2005 erklærede Europa-Parlamentet i sin beslutning ⁽³⁾ om gennemførelse af EF-handlingsplanen, som er omhandlet i den nævnte meddelelse, at det er nødvendigt, at EU udvider og intensiverer sin indsats til bekæmpelse af IUU-fiskeri.

2.3 Trods gode fremskridt er IUU-fiskeri endnu ikke udryddet. Kommissionen mener, at denne situation kræver en beslutsom og omgående reaktion fra EU's side.

2.4 Følgelig udarbejdede Kommissionen sidste år en ny meddelelse ⁽⁴⁾ om en ny EU-strategi for, hvordan ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri kan forebygges, afværges og standses.

2.5 Efter langvarige høringer sidste år, hvori EØSU deltog ⁽⁵⁾, udarbejdede Kommissionen det foreliggende forslag til forordning ⁽⁶⁾, som omfatter følgende indsatsområder:

- skærpelse af kontrollen med, om tredjelandes fiskerifartøjers aktiviteter og deres fangster, der kommer ind i EU's fiskerihavne, er lovlige;
- skærpelse af kontrollen med, om bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger er overholdt for så vidt angår fiskevarer, der importeres fra tredjelande i EU på anden måde end med fiskerifartøjer;

⁽²⁾ KOM(2002) 180 af 28.5.2002 og Rådets konklusioner af 7.6.2002.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets beslutning nr. 2006/2225 af 15.2.2007.

⁽⁴⁾ KOM(2007) 601 endelig af 17.10.2007.

⁽⁵⁾ EØSU afholdt den 30.1.2007 en konference om flagstaters forpligtelser.

⁽⁶⁾ »Forslag til Rådets forordning om en EF-ordning, der skal forebygges, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri« (2007/0223 (CNS)).

- lukning af EU-markedet for IUU-fiskevarer;
- tiltag over for IUU-aktiviteter, som udføres af EU-statsborgere uden for EU's territorium;
- forbedring af de retlige midler til at konstatere IUU-fiskerivirksomhed;
- indførelse af en effektiv sanktionsordning med henblik på at forebygge alvorlige overtrædelser af fiskeriforanstaltningerne;
- skærpelse af indsatsen mod IUU-fiskeri inden for de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer;
- støtte til udviklingslandenes politik og midler i kampen mod IUU-fiskeri;
- skabelse af større synergi inden for tilsyn, kontrol og overvågning mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem disse og tredjelande.

2.6 Forslaget bygger således på princippet om, at en effektiv strategi mod IUU-fiskeri bør være fuldstændig og dække alle problemets facetter gennem hele forsyningskæden.

3. Generelle bemærkninger

3.1 EØSU mener, at de foruroligende miljømæssige og socio-økonomiske konsekvenser af IUU-fiskeri kræver en beslutsom indsats fra Den Europæiske Unions side og støtter derfor generelt Kommissionen.

3.2 De gældende EU-bestemmelser om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik ⁽⁷⁾ fastsætter et omfattende system til kontrol af lovligheden af EF-fartøjers fangster. Ordningen giver dog ikke mulighed for tilsvarende kontrol med og sanktioner over for fiskevarer, der hidrører fra tredjelandes fartøjer og indføres i EU.

3.3 Denne svaghed åbner en bagdør til EU's indre marked, som er verdens største marked og den vigtigste importør af fiskevarer, for europæiske eller udenlandske aktører, der udøver IUU-fiskeri og som på denne måde øger rentabiliteten af deres fiskeri. Derfor anser EØSU det for hensigtsmæssigt, at den foreslåede forordning — uden at udelukke EF-flåden fra anvendelsesområdet i henhold til artikel 1, stk. 4, i forslaget til forordning — koncentrerer sig om det IUU-fiskeri, der udøves af tredjelandes fartøjer.

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12.10.1993.

3.4 Med det forelagte forslag til forordning indføres en ny kontrolordning, der gælder for alt IUU-fiskeri og alle dertil knyttede aktiviteter, der udøves i områder eller farvande henhørende under medlemsstaternes jurisdiktion eller højhedsområde, eller af EF-fiskerifartøjer eller EF-statsborgere. Uden at tilsidesætte den berørte flagstats eller kyststats jurisdiktion gælder den også for alt IUU-fiskeri, der udøves af tredjelandsfartøjer på det åbne hav eller i farvande, der henhører under et tredjelands jurisdiktion, svarende til, hvad der i henhold til den fælles fiskeripolitik kræves af EF-flåden.

3.5 Uden at ville udelukke Fællesskabets flåde fra den foreslåede forordnings anvendelsesområde er EØSU af den opfattelse, at der i forordningen bør skelnes klarere mellem IUU-fiskeri, som udøves af fartøjer fra tredjelande, hvor flagstaterne ikke udøver kontrol over fartøjerne, og det ulovlige fiskeri, som fartøjer under fællesskabsflag praktiserer og som er en overtrædelse af den fælles fiskeripolitik, der i dag er reguleret af retsakter afledt af ovennævnte forordning (EØF) 2847/93.

3.6 Med forslaget til forordning indføres ligeledes en ordning, som sikrer behørig kontrol af forsyningskæden for fiskevarer, der indføres i Fællesskabet. EØSU er af den opfattelse, at de foreslåede foranstaltninger under ingen omstændigheder må føre til en begrænsning af handelen, der kan udgøre en hindring for den lovlige handel.

3.7 EØSU udtrykker tilfredshed med, at Kommissionen har udarbejdet dette forslag til forordning. Det er klart, har et meget bredt anvendelsesområde, muliggør kontrol med ulovligt fiskeri på EU- og internationalt plan og indeholder bestemmelser om umiddelbar håndhævelse for at standse ulovligt fiskeri og om effektive, afbalancerede og afskrækkende sanktioner mod fysiske eller juridiske personer, der har begået eller kan holdes ansvarlige for en alvorlig overtrædelse af forordningen. Det mener dog, at det i tilfælde af overtrædelse fra ikke-samarbejdende staters side bør overvejes at give mulighed for sanktioner, som ikke kun er relateret til fiskeriet.

3.8 EØSU mener, at indholdet af forordningsforslaget bør struktureres anderledes: Kapitel IV og V om henholdsvis EF-alarmsystemet og identifikation af fartøjer, der udøver IUU-fiskeri, bør placeres direkte efter kapitel I.

3.9 Desuden bør det i kapitel III, artikel 13, stk. 1, udtrykkeligt fastsættes, at forbuddet mod import til Fællesskabet af fiskevarer, der hidrører fra IUU-fiskeri, gælder indførsel ad såvel søvejen, som over land og med fly.

3.10 Efter EØSU's mening ligger den store vanskelighed med anvendelsen af forordningsforslaget i den omstændighed, at det

kræver fuld tilslutning og støtte fra medlemsstaterne og et effektivt samarbejdsnet på internationalt plan.

3.11 EØSU mener, at gennemførelsen af alle kontrol- og inspektionsforanstaltningerne såvel i havne som til søs og af foranstaltningerne til certificering, overvågning og verifikation af fartøjer og fangster såvel som kontrollen med indførsel over land, ad søvejen og med fly vil kræve en kraftig forøgelse af budgettet og af forvaltnings- og kontrolkapaciteten i medlemsstaterne. Det opfordrer derfor Kommissionen til at tage hensyn hertil i forordningsforslaget for ikke at sætte de endelige resultater over styr.

3.12 Derfor anmoder EØSU Kommissionen om, at den træffer tilstrækkelige forholdsregler for at sikre, at anvendelsen af den foreslåede forordning ikke påfører de virksomheder, hvis fartøjer driver lovligt fiskeri, højere driftsomkostninger.

3.13 Alt i alt mener EØSU, at de foreslåede foranstaltninger styrker Fællesskabets rolle som flag-, havne-, afsætnings- og modtagerstat.

4. Særlige bemærkninger

4.1 Som gennemgangen af forslaget til forordning har vist, er det ved en korrekt, vedholdende og kontinuerlig anvendelse fuldt ud egnet til at placere Den Europæiske Union som førende kraft og forbillede i den internationale kamp mod IUU-fiskeri.

4.2 Umiddelbart efter de generelle bestemmelser vedrørende anvendelsen omhandler forordningen kontrollen af fiskefartøjer fra tredjelande i EF-havne. Det skal understreges, at det bliver forbudt at foretage omladning i EF-farvande mellem tredjelandsfiskerifartøjer og mellem EF-fiskerifartøjer. Dette forbud strækker sig ud over EF-farvande og omfatter omladning på havet af tredjelandsfartøjers fangster til EF-fartøjer.

4.3 EØSU hilser dette forbud mod omladning på havet velkommen, da det gentagne gange har anmodet Kommissionen herom, eftersom denne praksis i høj grad begunstiger IUU-fiskeri.

4.4 Forordningen fastsætter klart, at tredjelandsfartøjer kun kan anløbe »udpegede havne« i Den Europæiske Union, som medlemsstaterne forud udvælger, og efter opfyldelse af en række betingelser: forhåndsansøgning og tilladelse, valideret fangstat-test og inspektion. Adgang til medlemsstaternes havne, ydelse af havnetjenester, landing, omladning og forarbejdning om bord i EF-havne er forbudt for tredjelandsfiskerifartøjer, medmindre de opfylder de betingelser og bestemmelser, der er fastsat i denne forordning.

4.5 Forordningen udmærker sig ved at fastsætte en omfattende og minutløs kontrol af forhåndsanmeldelse, certificering af fangster og havneinspektion.

4.6 Hvad angår kontrollen af fangstatterne, som skal indgives til anløbshavnen mindst 72 timer før ankomst til havnen, går EØSU ud fra, at valideringen af disse attester skal foretages elektronisk af de kompetente myndigheder. Efter EØSU's menings fastsætter forordningsforslaget ikke tydeligt nok, hvorledes valideringen af attesten skal foretages. EØSU mener også, at Kommissionen bør præcisere de tilfælde, hvor der kan fritages for overholdelse af fristen på 72-timer.

4.7 EØSU støtter de principper, som Kommissionen opstiller for kontrollen med tredjelandes fiskefartøjer og opfordrer alle medlemsstater til at gennemføre den på ensartet vis i alle de »udpegede havne«.

4.8 Overtrædelser af forordningen, som viser, at et tredjelandfiskefartøj er impliceret i IUU-fiskeri, medfører forbud mod landing, omladning eller forarbejdning af fangsterne om bord, indledning af en undersøgelse og i givet fald idømmelse af sanktioner i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat. I tilfælde af alvorlige overtrædelser fastsætter forslaget til forordning foranstaltninger til umiddelbar håndhævelse.

4.9 Målet med denne strenge kontrol af tredjelandfiskefartøjer, som er identisk med kontrollen af EF-fartøjer, er at opspore fiskevarer, der stammer fra ulovligt, urapporteret eller ureguleret fiskeri. Den foreliggende forordning forbyder import af disse fiskevarer til Fællesskabet.

4.10 EØSU mener, at der er behov for inspektion af de indførsler, der foretages overalt i på Fællesskabets område, og derfor bør kapitel III også indeholde bestemmelser om inspektion af containere, som indføres i Det Europæiske Fællesskab over land eller med fly. Der bør således også fastsættes en minimumsprocentsats for det antal containere, der skal inspiceres hvert år.

4.11 Forordningen fastsætter, at hvis import af fiskevarer afslås, fordi varerne betragtes som stammende fra IUU-fiskeri i henhold til forordningens bestemmelser, kan medlemsstaterne under overholdelse af klageretten konfiskere og bortskaffe varerne efter de nationale regler.

4.12 Med henblik på korrekt gennemførelse af forordningen i alle forhold vedrørende import og reeksport af fiskevarer eller i givet fald forbud mod import fastsættes det, at Kommissionen kan undertegne aftaler om administrativt samarbejde med flagstaterne.

4.13 Det system, som Kommissionen ønsker at indføre med denne forordning, kræver et bredt samarbejde på internationalt

plan mellem Den Europæiske Union og flagstaterne, de stater, der samarbejder med en regional fiskeriforvaltningsorganisation, og de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer selv. Ligeledes må man som led i dette samarbejde finde frem til de stater, der ikke samarbejder, for hvilke forordningen også indeholder nogle bestemmelser.

4.14 Den første konsekvens, som dette internationale samarbejde får for EU internt, er oprettelsen af et EF-alarmsystem, som skal advare markedsaktørerne og medlemsstaterne, når EU mener, at der er begrundet tvivl om, at fiskefartøjer eller fiskevarer fra visse tredjelande overholder lovene, forordningerne og de internationale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

4.15 Kravet om anmeldelse vil foranledige en overvågning på EU- og internationalt plan af såvel den import, der har udløst alarmer, som den forudgående import, og af de fiskefartøjer, der er omfattet af alarmer. Når det af undersøgelserne, inspektionerne og den gennemførte kontrol kan konkluderes, at der foreligger IUU-fiskeri, tager Kommissionen blandt andet skridt til at opføre det eller de berørte fartøjer på en EF-liste over IUU-fartøjer.

4.16 Forordningen fastsætter, at Kommissionen eller et organ udpeget af denne indsamler og analyserer alle oplysninger om IUU-fiskeri.

4.17 EØSU mener, at EF-fiskerikontrolagenturet er det bedst egnede organ til at udføre denne opgave, og at det bør understøttes med flere menneskelige og finansielle ressourcer.

4.18 Forordningen fastsætter meget udførligt hele proceduren for udarbejdelse, indhold, offentliggørelse og ajourføring af EF-listen over IUU-fartøjer. Den vil automatisk omfatte fiskefartøjer, som er opført på regionale fiskeriforvaltningsorganisationers lister over IUU-fartøjer. Efter EØSU's mening bør Kommissionen — i stedet for automatisk at opføre EF-fiskefartøjer på denne liste — først forvisse sig om, at de pågældende medlemsstater ikke har truffet effektive foranstaltninger over for sådant fiskeri i henhold til artikel 26 i den foreslåede forordning.

4.19 EØSU mener, at den procedure, som foreslås indført med forordningen, er korrekt, idet den tager alvorligt fat på opførelse af fiskerifartøjer fra ikke-samarbejdende stater på IUU-listen med alle garantier mht. forudgående underretning og ret til forsvar i forbindelse med de foranstaltninger, der kan træffes over for fartøjer og stater, som er involveret i IUU-fiskeri. EØSU mener dog, at der bør indarbejdes flere garantier i de procedurer, hvorefter fartøjer erklæres for IUU-fartøjer og stater for ikke-samarbejdende stater, især hvad angår retten til forsvar, og at procedurerne bør baseres på solide beviser for at undgå, at domstolene ophæver foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager.

4.20 I betragtning af de alvorlige konsekvenser, det kan få for en stat, at blive opført på listen over ikke-samarbejdende stater, og af den omstændighed, at denne forordning bør gælde for alle stater i samme grad, anser EØSU det for meget rimeligt, at Kommissionen tilbyder udviklingslandene sin bistand, så de kan opfylde kravene til kontrol og overvågning af fiskeriaktiviteterne.

4.21 EØSU betragter fartøjsovervågningssystemet (FOS) som et vigtigt redskab til overvågning af IUU-fiskeriaktiviteter. For at en stat kan fjernes fra listen over ikke-samarbejdende stater bør det efter EØSU's mening kræves, at der installeres FOS-udstyr på alle dens fiskefartøjer.

4.22 EØSU bifalder de strenge foranstaltninger, der fastsættes i forordningen, over for fartøjer og ikke-samarbejdende stater, som er involveret i IUU-fiskeri.

4.23 Forordningen forbyder desuden statsborgere i medlemsstaterne at yde nogen form for støtte til eller deltage i IUU-fiskeriaktiviteter, herunder enhver form for aktivitet i forbindelse med chartring, eksport eller salg af fiskefartøjer, som er opført på EF-listen over IUU-fartøjer.

4.24 Endelig definerer forordningen, hvad der forstås ved alvorlige overtrædelser, og den fastsætter samme minimumsgrænse for bøder til såvel fysiske som juridiske personer, samt

foranstaltninger til umiddelbar håndhævelse og supplerende sanktioner, som skal forhindre fortsat overtrædelse og give de kompetente myndigheder mulighed for at afslutte undersøgelsen af den pågældende alvorlige overtrædelse.

4.25 EØSU mener, at niveauet for sanktionerne over for tredjelandsfartøjer bør harmoniseres i alle EU's medlemsstater.

4.26 For at forenkle EU-lovgivningen har Kommissionen i forslaget til forordning indarbejdet de vigtigste bestemmelser vedrørende kontrol, inspektion og gennemførelse, som er vedtaget i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, EU er part i, og som dermed udvides til at gælde i alle de farvande, der henhører under en regional fiskeriforvaltningsorganisation.

4.27 EØSU mener, at Kommissionen på et senere tidspunkt bør undersøge muligheden for at udvide forordningen til ferskvandsfiskeri.

4.28 EØSU mener, at det forslag til forordning, som Kommissionen har forelagt, er et meget nyttigt instrument til forebyggelse, afværgelse og standsning af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri. Opfyldelsen af dette mål vil kræve en kontinuerlig og vedholdende indsats. Her vil det efter EØSU's mening i høj grad stå og falde med samarbejdet mellem medlemsstaterne.

Bruxelles, den 29. maj 2008

Dimitris DIMITRIADIS
Formand for
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg